

“Kadar moraš koga popraviti, stori to z ljubeznijo”

Dober boš samo, če znaš videti dobre stvari in kreposti drugih. — Zatorej, kadar moraš koga popraviti, stori to z ljubeznijo, v primernem trenutku, brez poniževanja ... in z željo, da bi se ti sam učil in se izboljšal v tem, kar popravljaš. (Kovačnica, 455)

10. julij

Ko zdravnik zdravi rano, jo najprej dobro očisti, tudi precej okrog nje. Dobro ve, da boli; toda če bi opustil ta del, bi kasneje bolelo še bolj. Takoj nato uporabi razkužilo: skeli — peče, kakor pravimo v moji deželi — a kljub temu mu ne ostane drugega, kot da ga uporabi, da se rana ne vname.

Očitno je, da je za telesno zdravje potrebno ukrepati na tak način, čeprav gre samo za nepomembne praske. Zato bodite pri velikih stvareh glede zdravja duše — najpomembnejših rečeh v človekovem življenju — pozorni, če je treba kaj očistiti, če je potrebno kaj izrezati, če je treba obrusiti ali razkužiti, če je potrebno trpeti! Razumnost zahteva, da ukrepamo tako ter da se ne izogibamo tej dolžnosti, kajti če bi se izmikali, bi s tem izkazali nepremišljenost in celo hud prekršek zoper pravičnost in srčnost.

Prepričajte se o tem: če hoče kristjan pred Bogom in pred ljudmi zares delovati pošteno, potrebuje vse kreposti, vsaj potencialno. Oče, me boste morda vprašali, kaj pa moje slabosti? Odgovoril vam bom: ali ne zdravi tudi zdravnik, ki je sam bolan, čeprav je bolezen, ki ga muči, kronična? Ali zdravnik zaradi svoje bolezni drugim bolnikom ne bo več predpisoval ustreznih receptov? Seveda bo. Da bi lahko zdravil, je dovolj, da ima ustrezno znanje in ga uporablja v praksi z enako zavzetostjo, s kakršno se spopada s svojo lastno boleznijo. (*Božji prijatelji*, 161)
